

Sygn. akt II K 528/15

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11.01.2016 r.

Sąd Rejonowy Gdańsk – Północ w Gdańsku w Wydziale II Karnym

w składzie następującym:

Przewodniczący: SSR Monika Laskowska

Protokolant: Monika Bis

Prokurator z Prokuratury Rejonowej G. – O. w G. - nie stawił się

po rozpoznaniu na rozprawie w dniach: 19.10.2015 r., 26.10.2015 r. i 11.01.2016 r.

sprawy:

Ł. K., s. J. i D. z d. S., ur. (...) w G.

oskarżonego o to, że:

w dniu 18.11.2014 r. w G. na ul. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki B. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości I badanie 0,75 mg/l, II badane 0,83 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu ustalone urządzeniem D. A. (...) będąc wcześniej prawomocnie skazany wyrokiem Sądu Rejonowego Gdańsk – Południe w Gdańsku VIII Wydział Karny z dnia 22.07.2008 r. sygn. akt VIII K 511/08 za prowadzenie pojazdu mechanicznego w stanie nietrzeźwości

tj. o przestępstwo z art. 178a § 1 i 4 kk

I. oskarżonego Ł. K. w ramach zarzucanego mu aktem oskarżenia czynu uznaje za winnego tego, że w dniu 18.11.2014 r. w G. na ul. (...) prowadził w ruchu lądowym pojazd mechaniczny marki B. o nr rej. (...) znajdując się w stanie nietrzeźwości, co stwierdzono badaniem na urządzeniu D. A. (...) z wynikami: I badanie 0,75 mg/l, II badane 0,83 mg/l alkoholu w wydychanym powietrzu, czyn ten kwalifikuje jako występki z art. 178a § 1 kk i za to, na podstawie art. 178a § 1 kk w zw. z art. 33 § 1 i 3 kk wymierza oskarżonemu karę grzywny w wysokości 100 (stu) stawek dziennych, ustalając wysokość jednej stawki dziennej na kwotę 20 zł (dwudziestu złotych);

II. na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk, przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk, orzeka wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 (dwóch) lat;

III. na podstawie art. 49 § 2 kk, przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk orzeka od oskarżonego świadczenie pieniężne w kwocie 3.000 zł (trzech tysięcy złotych) na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej;

IV. na podstawie art. 626 § 1 kpk, art. 627 kpk, art. 3 ust. 1 Ustawy z dnia 23.06.1973 r. o opłatach o opłatach w sprawach karnych (tekst jedn. Dz. U. z 1983 r. Nr 49 poz. 223 ze zm.) zasądza od oskarżonego na rzecz Skarbu Państwa kwotę 270 zł (dwustu siedemdziesięciu złotych) tytułem kosztów sądowych, w tym opłatę w kwocie 200 zł (dwustu złotych).

Sygn. akt II K 528/15

UZASADNIENIE

Sąd w oparciu o zgromadzony w sprawie i ujawniony w toku przewodu sądowego materiał dowodowy, na podstawie art. 423 § 1a kpk ograniczając zakres uzasadnienia do części wyroku dotyczących rozstrzygnięcia o karze i innych konsekwencjach prawnych czynu, orzeczonych wobec oskarżonego Ł. K., zważył co następuje:

Uznając oskarżonego Ł. K. za winnego popełnienia czynu zarzucanego mu w akcie oskarżenia, kwalifikowanego z art. 178a § 1 kk, Sąd na podstawie art. 178a § 1 kk w zw. za art. 33 § 1 i 3 kk wymierzył oskarżonemu karę grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych po 20 złotych jedna stawka. W ocenie Sądu wymierzona kara jest odpowiednia i stosownie do treści art. 53 § 1 kk jej rozmiar nie przekracza stopnia winy oskarżonego i uwzględnia stopień społecznej szkodliwości popełnionego przez niego czynu oraz pozwoleń na osiągnięcie celów zapobiegawczych i wychowawczych w odniesieniu do oskarżonego, jak również na spełnienie potrzeb w zakresie kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa.

Jako okoliczność obciążającą przy określaniu sądowego wymiaru kary Sąd wziął pod uwagę to, iż oskarżony kierował pojazdem znajdując się w stanie znacznej nietrzeźwości, skoro badania wykazały odpowiednio 0,75 i 0,83 mg/l alkoholu w wydychanym przez oskarżonego powietrzu, zaś stosownie do treści art. 115 § 16 kk stan nietrzeźwości zachodzi, gdy zawartość alkoholu w 1 litrze wydychanego powietrza przekracza 0,25 mg albo prowadzi do stężenia przekraczającego tę wartość. Tak więc wskazana wartość minimalna została przekroczona około trzykrotnie. Niewątpliwie wpływa to na ocenę stopnia zagrożenia, jakie oskarżony stwarzał dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym kierując pojazdem, gdy znajdował się w stanie nietrzeźwości. Ł. K. nie prowadził pojazdu mechanicznego np. na drugi dzień po wypiciu alkoholu, tylko wsiadł do samochodu bezpośrednio po spożyciu alkoholu. Sąd miał na uwadze również miejsce popełnienia przestępstwa tj. parking przy bloku gdzie pozostawionych jest wiele samochodów i oskarżony był świadomy, iż w takim miejscu może wyrządzić wiele szkód. Jako okoliczność obciążającą Sąd poczytał oskarżonemu również fakt, iż próbował on wyjechać z parkingu na jedną z głównych ulic w G., gdzie prowadząc pojazd pod wpływem alkoholu stanowił realne zagrożenie.

Okolicznościami łagodzącymi dotyczącymi sądowego wymiaru kary wymierzonej oskarżonemu jest jego niekaralność.

Przy uwzględnieniu powyższych okoliczności Sąd wymierzył oskarżonemu Ł. K. wskazaną wyżej karę. Podkreślić należy, iż przestępstwo z art. 178a § 1 kk jest zagrożone karą grzywny, ograniczenia wolności albo kara pozbawienia wolności do lat 2.

W ocenie Sądu wymierzenie oskarżonemu kary grzywny w mniejszym wymiarze byłoby niewystarczające i nieskuteczne pod względem wychowawczym. Kara ma być dla sprawcy dotkliwa; ma być uciążliwa w taki sposób, aby oskarżony realnie odczuł jej skutki i nie popełnił w przyszłości ponownie przestępstwa. Wobec powyższego Sąd uznał za stosowne wymierzenie oskarżonemu kary grzywny w wymiarze 100 stawek dziennych, która jest orzeczona w granicy minimalnego ustawowego zagrożenia i tym samym nie może być uznana za nadmiernie surową i niewspółmierną do charakteru popełnionego przez oskarżonego czynu i stopnia jego winy.

Określając wysokość stawki dziennej grzywny w prawie minimalnej kwocie 20 zł Sąd miał na uwadze okoliczności określone w art. 33 § 3 kk, w tym przeciętną sytuację finansową oskarżonego, który osiąga dochody na średnim poziomie, ale ma na utrzymaniu dwoje małoletnich dzieci.

Sąd przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk na podstawie art. 42 § 2 kk w zw. z art. 43 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym przed dniem 18 maja 2015 r. orzekł wobec oskarżonego zakaz prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych na okres 2 roku. Orzeczenie przedmiotowego środka karnego jest obligatoryjne z uwagi na treść art. 42 § 2 kk, z pozostawieniem Sądowi wyboru rodzaju pojazdów, których zakaz dotyczy. W ocenie Sądu zasadne było orzeczenie zakazu prowadzenia wszelkich pojazdów mechanicznych z uwagi na rodzaj pojazdu, którym kierował w stanie nietrzeźwości oskarżony. Przedmiotowy zakaz Sąd mógł orzec, stosownie do treści wskazanych wyżej przepisów w brzmieniu obowiązującym w dacie popełnienia czynu, na okres od roku do lat 10. Sąd orzekł zakaz na okres 2 lat, tj. zbliżony do minimalnego, uznając ten okres jako konieczny i wystarczający z uwagi na stopień zagrożenia dla bezpieczeństwa w ruchu drogowym ze strony oskarżonego oraz stopień upojenia alkoholowego w jakim oskarżony znajdował się w czasie popełnienia przestępstwa.

Ponadto Sąd przy zastosowaniu art. 4 § 1 kk na podstawie art. 49 § 2 kk w zw. z art. 49 § 1 kk w brzmieniu obowiązującym w dniu 18 maja 2015 r. orzekł od oskarżonego Ł. K. świadczenie pieniężne w kwocie 3.000 zł na rzecz Funduszu Pomocy Pokrzywdzonym oraz Pomocy Postpenitencjarnej. Zdaniem Sądu przedmiotowe świadczenie ma istotne znaczenie dla kształtowania świadomości prawnej społeczeństwa, zaś zdaniem Sądu wysokość orzeczonego świadczenia nie przekracza możliwości finansowych oskarżonego i nie będzie stanowić dla niego nadmiernej dolegliwości.